

عنوان مقاله:

بررسی عناصر تشکیل دهنده ریتم از دیدگاه پدیدارشناسی

محل انتشار:

پنجمین کنگره علمی پژوهشی افق های نوین در حوزه مهندسی عمران، معماری، فرهنگ و مدیریت شهری ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سعیده السادات حوایجی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده هنر و معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

سید جلیل موسوی - عضو هیئت علمی گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

غلام رضا طلپسچی - عضو هیئت علمی گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد همدان، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

ریتم در طراحی به عنوان نتیجه عملکرد شناختی عناصر ریتم در پژوهش های پیشین مطرح گردیده است و در پژوهش حاضر به لحاظ پدیدارشناسی توسط سازندگان، تولید و به شکل آگاهانه به وسیله ناظرین تشخیص داده شده است. مرور ادبیات انجام شده نشان می دهد که ریتم در طراحی یکی از مراحل طراحی پدیدارشناسانه می باشد که به صورت آگاهانه به وسیله شناخت انسانی از فرآیند تکرار عناصر تشکیل دهنده ریتم، به کار گرفته شده است. طراحان قادر خواهند بود قواعد ایجاد ریتم را جهت خلق الگویی متوازن بر روی بستر مکانی مورد استفاده قرار دهند تا مفهوم مورد نظر را به صورت آگاهانه به ناظرین منتقل کنند. هدف این مطالعه تشریح پدیده ریتم، عواملی که ریتم را تشکیل می دهند و چگونگی خلق آن می باشد. سه اثر مرتبط واجد ارزش در شهر همدان شامل آرامگاه بوعلی سینا، آرامگاه باباطاهر و میدان امام، با استفاده از پژوهش کیفی با رویکرد پدیدارشناسی، برای نشان دادن نحوه ایجاد و بیان ریتم در آمیزه های ساختمانی بررسی شد. نتایج نشان می دهد علاوه بر عناصر تشکیل دهنده ریتم در پژوهش های پیشین شامل خط، شکل، فرم، رنگ، نور، سایه و صدا، عنصر انعکاس نیز سر منشاء ریتم می باشد. عنصر مذکور را می توان در دیگر آثار معماری نیز مشاهده و از آن ها جهت درک بهتر مفاهیم پنهان ریتم در بناء استفاده نمود.

کلمات کلیدی:

پدیدارشناسی؛ ریتم؛ عناصر بصری؛ انعکاس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/730501>

